

STUDIUL 4 Secretul unitatii

In aceasta saptamana vom studia tema unitatii in epistola lui Pavel catre Efeseni. Biserica din Efes era o biserică multiculturală, acolo erau oameni care veneau din diferite locuri ale lumii. Efes era o metropola a acelor vremi și acest lucru se reflecta în biserică: existau iudei care veneau la creștinism și neamuri din diferite națiuni. Dar acești oameni, în ciuda faptului de a fi convertiți, nu renuntau cu ușurință la felul în care fuseseră crescuți, și acest lucru crea probleme bisericii care era abea la început. Așa că nu era deloc simplu ca biserică să traiască în unitate, doar dacă Dumnezeu ar fi făcut ceva surprinzător, ceva ce mintea omenească nu ar fi putut înțelege. Să vedem ce spune Efeseni 1:9-10

„caci a binevoit sa ne descopere taina voii Sale, dupa planul pe care il alcatuise in Sine insusi, ca sa-l aduca la indeplinire la plinirea vremurilor, spre a-Si uni iarasi intr-unul in Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri si cele de pe pamant.”

Textul spune că ne-a făcut cunoscută taina voinței Sale. Cuvântul cheie aici este „taină” și Pavel a folosit acest cuvânt de câteva ori în epistola către Efeseni și una din acele date este în Efeseni 5:32

„Taina aceasta este mare-(Vorbesc despre Hristos si despre biserică).-”

Pentru noi cuvântul taină este o enigmă, ceva ce nu este cunoscut, ceva adânc, de neînțeles. Cuvântul „misterium” în greacă, de unde vine cuvântul taină nu avea acel înțeles. În greacă „misterium” însemna ritualurile religiei pe care nimeni nu le cunoștea în afara de cei care erau inițiați în religia respectivă. Doar un inițiat cunoștea misterele. Scriitorii Noului Testament au luat acest cuvânt și l-au folosit ca să descrie un secret bine păstrat, un vis al lui Dumnezeu pentru copiii Săi, o formă frumoasă de a trăi care era disponibilă aceluia care aveau experiența întâlnirii personale cu Hristos. Acesta este unul dintre înțelesurile cuvântului „misterium” în epistola către Efeseni, care poate însemna unitate, poate însemna și încarnarea lui Hristos, sau toate acele lucruri pe care ființa omenească normală nu le poate înțelege decât cu ajutorul Duhului Sfânt. În Efeseni cuvântul taină (misterium) are legătura cu unitatea dintr-un simplu motiv: poporul cunoștea teoria unității dar nu avea condițiile ca să poată trăi această unitate în mod practic. Și de ce unitatea bisericii avea să fie o taină pentru ei? Pentru simplul motiv că mintea umană egoistă cum este, după intrarea păcatului, nu are capacitatea să traiască în unitate, pentru că acest lucru cere abnegație și renunțarea la sine pe care doar Isus o poate da celor care se supun Lui. Pentru cei care sunt doar niște religioși, unitatea este o taină. Vrea să spună că, acești oameni, deși fac eforturi mari nu pot trăi în unitate. De aceea Pavel spune:

„ ca sa-l aduca la indeplinire la plinirea vremilor, spre a-Si uni iarasi intr-unul in Hristos, toate lucrurile, cele din ceruri si cele de pe pamant.”

Problema dragul meu, este că după intrarea păcatului în lume, spiritul de unitate al universului s-a rupt. Apostolul Pavel în Coloseni 1:16,17 spune:

„ Pentru ca prin El au fost facute toate lucrurile care sunt in ceruri si pe pamant, cele vazute si cele nevazute: fie scaune de domnii, fie dregatorii, fie domnii, fie stapaniri. Toate au fost facute prin El si pentru El. El este mai inainte de toate lucrurile si toate se tin prin El.”

Ceea ce face din acest univers o unitate armonioasă, ordonată, unde fiecare particulă îndeplinește misiunea sa și fiecare fir de nisip are locul său, și nici o planetă nu iese de pe orbita ei, nu este legea naturii ci puterea și dragostea lui Dumnezeu manifestată în persoana lui Isus Hristos. Dragostea nu înseamnă doar unitatea ființelor omenesti ci și uniunea întregului univers. Iti dai seama ce înseamnă expresia: prin el toate se mențin? Fără Hristos acest univers ar fi un haos. Dășmanului îi place dezordinea pentru că în ea nu este dragoste și nici unitate și atunci îl ataca pe Isus. Crede că

distrugand pe Isus va distruge dragostea, care este singurul lucru din lume care-l poate invinge.

Partea a doua. Aici vom vedea pe Hristos surpand zidul diferentelor etnice, nationale si religioase. Sa citim Efeseni 2: 12-14

„*Aduceti-va aminte ca in vremea aceea erati fara Hristos, fara drept de cetatenie in Israel, straini de legamintele fagaduintei, fara nadejde si fara Dumnezeu in lume. Dar acum, in Hristos Isus voi care odinioara erati departati, ati fost apropiati prin sangele lui Hristos. Caci El este pacea noastra, care din doi a facut unul, si a suprat zidul de la mijloc care-i desparte.*” Pavel spune aceste lucruri pentru cei dintre neamuri care au acceptat crestinismul. Iudeii care fusesera nascuti in cunostinta Cuvantului lui Dumnezeu, Tora din acele zile, ii faceau pe ceilalti sa se simta crestini de mana a doua. Crestinii iudei erau acum crestini, dar in realitate numai cu numele deoarece nu experimentasera inca intalnirea personala cu Hristos. Aceasta este problema cu omul: confunda a fi religios cu a fi crestin. Omul religios traieste preocupat doar de partea exterioara a religiei, cu ritualurile si ceremoniile ei, in timp ce omul crestin, traieste preocupat de esenta experientei crestine care este Hristos, iar rezultatul natural este ascultarea in lucrurile exterioare. In vremea aceea, crestinii dintre neamuri se simteau un pic dati la o parte si nu numai din punct de vedere al circumciziei. Aceasta era o problema de nationalitate. Pavel spune: voi erati fara drept de cetatenie in Israel” . Acum te intreb: este posibil ca un crestin sa nu fie in stare sa darama barierele etnice si nationale? Nu te grabi sa raspunzi. Gandeste-te de doua ori inainte de a raspunde. Spre exemplu: cand se alege un pastor in biserica ta, te preocupa nationalitatea sau regiunea de unde vine? Este foarte usor sa spunem amin teoriei, dar este cu totul diferit sa traim practica Evangheliei. In biserica din Efes, in ciuda faptului ca ei cunosteau teoria, problema unitatii in Hristos era un lucru inceput, nimeni nu cunostea unitatea in practica si de aceea pentru ei unitatea era o taina.

Partea a treia. Aici vom vedea ca experienta crestina este o umblare permanenta cu Hristos. Efeseni 4: 1-3 spune:

„*Va sfatuiesc dar eu, cel intemnitat pentru Domnul, sa va purtati intr-un chip vrednic de chemarea pe care ati primit-o, cu toata smerenia si blandetea, cu indelunga rabdare; ingaduiti-va unii pe altii in dragoste, si cautati sa pastrati unirea Duhului prin legatura pacii.*”

Pavel ne aduce aminte ca era in lanturi pentru Hristos. Dar tu cunosti povestea si sti ca realitatea era diferita. El era in lanturi din cauza intolerantei iudeilor si chiar a iudeilor crestini care nu erau capabili sa inteleaga ca crestinismul, mai mult decat o teorie pe care trebuie s-o sti, este experienta de a trai intr-un spirit de toleranta si acceptarea a celorlalti. Dar dupa cum am mai spus, acesta este o taina pe care o pot experienta doar aceia care-i permit lui Hristos sa ocupe primul loc in viata lor. Idemnul lui Pavel este: sa traiti intr-un mod demn de chemarea pe care ati primit-o. Alte versiuni spun: sa umblati intr-un mod demn de chemarea pe care o aveti. Imi place mai mult aceasta expresie „sa umblati” pentru ca viata crestina este o umblare permanenta cu Hristos. Asa cum spune Pavel: „*nu spun ca am si ajuns*”. Nimeni in viata crestina nu poate fi satisfacut cu ceea ce a obtinut, intotdeauna trebuie sa crestem.

Cum se traieste (se umbla) in viata crestina? Cum a trait Hristos. Isus a spus: „*Invatati de la Mine ca sunt bland si smerit cu inima.*” Verbul „invatati” este foarte important. Nu se invata intr-un moment, nu se umbla intr-un moment, nu crestem intr-un moment. Pavel spune asa cum a spus Domnul Isus: „sa fiti smeriti, blanzi si rabdatori unii cu altii”. Daca am invatat de la Hristos sa fim blanzi trebuie sa fim blanzi unii cu altii in biserica. Toleranta este capacitatea de a accepta pe celalalt asa cum este. Problema este ca noi vrem ca toti sa ne accepte pe noi asa cum suntem, dar nu suntem dispusi sa-i acceptam pe ceilalti, doar daca va interveni o minune. De aceea Pavel spune: pastrati unitatea in duh prin legatura pacii. Unitatea este in duh, nu este ceva pe care omul il poate produce prin propriile puteri, este ceva dincolo de capacitatea omului. Unitatea este rezultatul a ceea ce Dumnezeu face in viata copiilor Sai, care-si recunosc limitele si merg la El, si-i permit Duhului Sfant sa-i transforme dupa imaginea Domnului Hristos. Atunci si doar atunci vom putea fi blanzi si capabili sa traim in unitate in ciuda diferentelor noastre.

Partea a patra. Aici vom vorbi de unitate si liderii bisericii. Efeseni 4:11,12 spune:

„*Si El a dat pe unii apostoli; pe altii prooroci; pe altii evanghelisti; pe altii pastori si invatatori, pentru desavarsirea sfinților in vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui*

Hristos.”

Apostolii, profetii si invatatorii sunt functii de lider. Dumnezeu formeaza liderii bisericii si o face prin trupul lui Hristos care este chiar biserica. Liderii, in opinia lui Pavel, au scopul de a perfectiona pe sfinti pentru lucrare si pentru cladirea trupului lui Hristos. Biserica este trupul care se cladeste in permanenta. Am sa repet un concept: nu se cladeste un edificiu intr-un moment, sau printr-un seminar de o ora, sau studiind lectiunea intr-un trimestru. Viata crestina este o umblare permanenta, o invatare si o crestere permanenta. Noi suntem trupul care inca este cladit, nu suntem o biserica terminata, nu suntem o biserica triumfatoare. Vom fi candva, dar de moment, inca mai suntem peregrini in acesta lume. Dar daca suntem o biserica in crestere, nu inseamna ca trebuie sa fim multumiti cu imperfectiunile noastre. Iar liderii pe care ii avem au misiunea de a invata pe sfinti, nu de ai conduce la moarte. Sa nu pierdem din vedere motivul pentru care suntem lideri in biserica. Spun acest lucru deoarece, pe masura ce timpul trece, suntem din ce in ce mai tentati sa reflectam cultura lumii care ne inconjoara si credem ca libertate in Hristos inseamna ca fiecare poate sa faca ce vrea. Nu este usor. Liderii sunt responsabili in fata lui Dumnezeu de ceea ce fac si invata, si de locul unde i conduc pe oamenii care le-au fost incredintati de Dumnezeu.

Ajungem la finalul acestui studiu vorbind de relatii omenesti. Sa citim Efeseni 5: 15-17, 21 „*Luati seama deci sa umblati cu bagare de seama, nu ca niste neintelepti ci ca niste intelepti. Rascumparati vremea caci zilele sunt rele. De aceea nu fiti nepriceputi, ci intelegeti care este voia Domnului. Supuneti-va unii altora in frica lui Hristos.*”

Felul intelept in care poporul lui Dumnezeu trebuie sa traiasca, este in supunere si temere de Domnul. Sa ne supunem cui? Din text reiese ca trebuie sa ne supunem trupului lui Hristos, in temere de Dumnezeu. Trupul lui Hristos este biserica. Cand biserica ca institutie decide ceva, toti cei care dorim sa traim o viata sfanta trebuie sa ne supunem deciziei. Este neintelept ca fiecare sa faca ce vrea. Pavel spune:

„*Luati seama deci sa umblati cu bagare de seama nu ca niste neintelepti, ci ca niste intelepti. Rascumparati vremea caci zilele sunt rele.*” Aici se refera la cultura care nu poate influenta felul de a gandi si a trai ale crestinului.

Ca sa incheiem, eu vreau sa va spun ca acest fel intelept de a trai este posibil doar in Hristos. Si cum sa fim in Hristos? Pavel ne spune in Efeseni 6: 14,15, 17, 18

„*Stati gata dar, avand mijlocul incins cu adevarul, imbracati cu platosa neprihanirii, avand picioarele incaltate cu ravna Evangheliei pacii. Luati si coiful mantuirii si sabia Duhului, care este Cuvantul lui Dumnezeu. Faceti in toata vremea prin Duhul, tot felul de rugaciuni si cereri. Vegheati la aceasta cu toata staruinta si rugaciune pentru toti sfintii.*”

Problema este ca noi vorbim de unitate si in acest trimestru studiem despre ea, dar uitam foarte usor ca aceasta unitate poate fi infaptuita doar in Hristos care este baza pentru tot. Dar trebuie sa intelegem ceva mai mult acest lucru. Sa fim in Hristos nu este o atitudine romantica, nu inseamna sa canti fericit ca esti in Hristos, ci este o experienta practica , o realitate. Nimeni nu poate fi in Hristos daca nu se roaga in fiecare zi, daca nu studiaza biblia in fiecare zi si daca nu cauta sa aduca o persoana la El. Unitatea nu se obtine dand seminarii despre ea si vorbind despre acel frumos concept al unitatii. Trebuie sa ducem biserica la experienta de a trai Evanghelia in mod practic. Trebuie sa gasim un mod prin care sa vedem daca fiecare membru al bisericii studiaza biblia in fiecare zi, daca se roaga in fiecare zi si daca aduce pe cineva la Hristos. Daca nu implicam pe toti membrii in misiunea de salvare de suflete, nu putem vorbi de unitate, pentru ca in acest fel unitatea ramane la nivel de teorie si ca atare ramane un mister. Unitatea va inceta sa mai fie o taina cand se va trai in unitate. Si vom trai in unitate cand vom da la o parte ideea de romantism si vom intra in partea practica unde fiecare membru va lucra pentru a aduce oameni la Hristos, fiecare se va ruga si va studia. Aceasta este realitatea unei vieti practice.

Sa ne ajute Dumnezeu sa intelegem si sa traim unitatea in Hristos! Amin!

[www.7adventist.com/stdiu/](http://www.7adventist.com/studiu/)
lectiuneazs@yahoo.com